

ಇನ್ನೊಂದು ಅಗ್ನಿ ಮಜಾ ಸಂಗಿ ಅಂದ್ರ, ಸತ್ತೋರಿಗೆ ಸರಿ ಹೋದ್ರು ಅನ್ನೂದು. ಅವೊತ್ತೊಂದಿವ್ವ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಶುಭಾ ಮೂರು ದಿನಾ ಆದಮ್ಯಾಲೆ ಸಾಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಅವರಜ್ಜಿಗೆ ಅರಾಮಿಲ್ಲ ಅನ್ನೂದು ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗಿನ. ಆದ್ರ ಅವೊತ್ತು ಮಾರಿ ಇಚ್ಛೆ ಈಟು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು. ‘ಏನಾತ ಶುಭಾ... ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿ ಅರಾಮದಾರ ಹೌದಿಲ್ಲೋ...?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಅಕಿ ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಅವರು ‘ಸರಿ ಹೋದ್ರು’ ಅಂದ್ರು. ನಾನು ಸಲಗೀಲೆ, ಬೆನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಹೊಡೆದು, ಭೊಲೊ ಆತು ಬಿಡು. ಅವರು ಸರಿಹೋದ್ರು ಅಂದ್ರ ಇನ್ನೇನೂ ಚಿಂತಿ ಇರೊದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಮ್ಮಗೂ, ನಿಂಗೂ... ಇನ್ನೇನು ಊಟಾ ಮಾಡು. ಅರಾಮಿರೂದ ಅಂದೆ.

ಅಕಿನ್ನ ಕಣ್ಣೊಂದ ದಳದಳದಳ ಹನಿ ನೀರು ಉರುಳಾಕತ್ತುವು. ಅಕಿ ಅತ್ತಿದ್ದ ಫೋರ್ಸ್ ನೋಡಿದ್ದ ತಮಿಳುನಾಡು ಸೈತ ನೀರು ಸಾಕು ಅಂತಿತ್ತು... ಹಂಗ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರದ್ರು. ಇಡೀ ಸಾಲ್ವಾಗ ನಾ ಅವೊತ್ತು ವಿಲನ್ ಜಾಗದಾಗ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಶುಭಾನ ಅಜ್ಜಿ ಸರಿ ಹೋದ್ರು ಅಂದ್ರ ಇಕಿಗೆ ಖುಷಿ ಆತು ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಮಾತು ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಮಾತಾಡಿದ್ದೂ ಅವರು ಅದನ್ನೇ ಮಾತಾಡ್ತಾರ ಅಂತ ಅನಸಾಕ ಸುರು ಆಗಿತ್ತು. ಈ ಗೊಂದಲ ಬಗಿ ಹರದಿದ್ದು ಹಿಂದಿಯಿಂದ. ಸರಿಹೋದ್ರು ಮತ್ತೆಬ್ ಮರಗಯೆ! ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಗಲೇ!

ಸಾಯೂದು. ಸಾಯಸೂದು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯೊದಿಲ್ಲ. ‘ಕೊಲ್ಲೆ ಹೋಗಿದ್ದ’ ಅಂತ ಕಸಾ ಬಳಿಯೂ ಭಾರ್ತಿ ಹೇಳ್ತಾಗ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಕೊಂದು ಬಂದ್ರು? ಕೊಲ್ಲಿದ್ದು ಯಾರಿಗೆ? ಅನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಣ್ಣಾಗ ತುಂಬೊಂದ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಣೆ ಗಂಟಾಗ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ‘ಕೊಲ್ಲಿರಿ... ಕೊಲ್ಲೇ ಅದ... ಗುಡಿ ನಮನಿಬಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದೇ ಬಂದಿದೆ, ಕೊಲ್ಲಿ ಗುಡಿ ಕಾರ್ತದ ನೋಡ್ತಿ’ ಅಂದಾಗ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಅನ್ನಾಕ ಕೊಲ್ಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ಬೀದರ್‌ನಾಗ ಹಂಗೇ ನೋಡ್ತಿ. ಕಲ್ಯದ ಅಂದ್ರ ಅಲ್ಯದ ಅಂತ ಅರ್ಥ.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನ ಎತ್ತೊಂಡು ಪರಿಚಯದವರ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಇದಕ್ಕ ಹತಿವಿ ಆಗಿತ್ತೋ, ತನಗ್ಯಾರೂ ನೋಡವಲ್ಲ ಅನ್ನೂ ಸಂಕಟ ಕಾದಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ... ಒಟ್ಟಾಗ ಅಳಾಕ ಸುರು ಮಾಡಿದ್ದು. ಸೂರು ನನಗೇ ನುಂಗುಹಂಗ ನೋಡಾಕತದ ಅನಸೂವಷ್ಟು ಜೋರೆಗೆ ಅಳಾಕತ್ತಿದ್ದು. ಆ ಮನೀ ಯಜಮಾನ್ನಿ ‘ಯಾಕೇ ಮಗಾ... ಅತ್ತಿ... ಏನ್ನೇಕು? ಹಾವು ಬೇಕು... ಹಾವು ತರ್ಲಿ... ಬೆಚ್ಚಂದ ತರ್ಲಿ, ಥಣ್ಣಂದ ತರ್ಲಿ?’ ಅಂದಾಗ ನನ್ನ ಮೈ ಹಾವಿನ್ನಂಗೇ ತಣ್ಣಗ ಕೊರಿಯುವಷ್ಟು ಥಣ್ಣಗ ಆಗಿದ್ದೆ. ಕೂಸಿಗೆ ಹಾವು ತಂದು ಕೊಡೊಂದ್ರೇನು? ಭೆಚ್ಚಂದಾ, ತಣ್ಣಂದಾ ಅಂದ್ರೇನು? ಚೀನಾಗೀನಾ ಇಲ್ಲೇ ಐತೇನಪ್ಪಾ... ಹಾವು ಹಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತಾರೆನು ಅಂತ ಗಾಬರಿ ಆಗಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗ್ಲಾಸಿನಾಗ ಹಾಲು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಾಗಲೇ ನಿರಾಳ ಆಗಿದ್ದು. ನೀರಿಗೆ ‘ಮಾ’ ಅನ್ನೂದು ಅಲ್ಲೇ ಕಲ್ಪಿದ್ದೆ.

ಈಗಲೂ ಬೀದರ್‌ಗ ಹೋದ್ರ ಕನ್ನಡ ಕೇಳಿ ಖುಷಿ ಪಡ್ತೀನಿ. ಯಾಕಂದ್ರ ಅಲ್ಲಿನ್ನಾ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಕನ್ನಡ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವಾಕ್ಯದೊಳಗೂ ಬಟ್, ಸೋ, ಬಿಕೌಸ್, ಲೈಕ್ಸ್‌ಲಿ ಅನ್ನುವ ಪದಗಳೆಲ್ಲ ನುಸುಳುಬೋರರಾಗಿ ಭಾಷೆಯ ಅಂದ ಕೆಡಿಸಿಲ್ಲ. ‘ಭಿ’ ಅನ್ನೂ ಪದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ‘ಬಟ್’ ಬಂದು ಕುಂತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸಲ್ವಾಂದೇ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರ ಅಲ್ಲಿ... ಮಾತಿನ ನಡು ಇನ್ನಾ ‘ಸೊ’ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹಂಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕೇಳಬೇಕಂದ್ರ ಅಲ್ಲೇ ಹೋಗ್ವೇಕು ನೋಡಿ. ಬೀದರ್‌ನೋರು ಕರೀತಾರ... ನಾನೂ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ... ‘ನಾ ಹೊಂಟಿದೆ’.

